Eesti majandusaladel: põllumajanduses, tööstuses, kaubanduses, rahanduses ja riigimajanduses. Missuguseks kujunesid need tulemused rahva heaolu seisukohalt? Missugused muutused leidsid aset hindades ja tarvitajate ostujõus?

Majanduslik olukord maailmas osutus möödunud aastal Eesti majanduse seisukohalt mitmeti soodsamaks kui eelmisel kahel-kolmel aastal. Hoolimata kehtivaist kitsendustest rahvusvahelises kaubanduses kujunesid hinnad Eesti ekspordi seisukohalt paremaks ja ka nõudmises kaupade järele võis märgata paranemistendentsi. Üldiselt oli olukorra paranemine enamjaos riiges siiski väga tagasihoidlik, sest et majandusarengut kitsendavad tegurid püsisid endiselt.

Maailma p õ l l u m a j a n d u s e toodangus olid muutused võrdlemisi väikesed. Teravilja toodang Euroopas jäi eelmise aasta tasemele, Ameerikas oli saak veidi suurem. Kogu maailmas hinnati saaki eelmise aastaga võrreldes suuremaks: nisul 3%, rukkil 5%, odral 11%, kaeral 10% ja maisil 32%. Põllumajandussaaduste läbikäik maailmaturul püsis peaaegu eelmise aasta tasemel, kusjuures hinnad näitasid väikest tõusu. Suhteliselt suurem oli tõus loomasaaduste hindades.

T ö ö s t u s e toodang näitas enamjaos riiges tõusu. Niisama teravalt kui eelmisel aastalgi ilmnes seejuures vahe vääringupoliitika poolest erinevate riigirühmade vahel. Madala vääringuga maades kestis tööstustoodangu tõus edasi. Kullabloki-maades oli tõus aga väike või püsis eelmise aasta tasemel. Mõnedes maades avaldus isegi langustendentsi. Tööstusliku tegevuse laienemine kestis intensiivsemalt agraarmaades, missugune nähtus teravamalt avaldub juba aastat kolm.

Hoolimata toodangu tõusust maailmas r a h v u s-

Eesti kroonika 1935, lk. 39